

KDYŽ TĚLO ŘEKNE „NE“

12 Alzheimerova choroba

Alzheimerova choroba

- Postupne sa vytráca ich intelekt a spomienky, až sa nakoniec v infantilnom chaose rozptýlia.
- Najprv začne odchádzať schopnosť reči, vyjadrovanie emócií a telesné funkcie, až nakoniec sa dostaví neschopnosť pohybu a smrť.
- Je to to najhoršie, čo môže postihnúť mysliaceho človeka.
- Cítite, ako sa rozpadáte, ako sa rozpadá vaše telo a myseľ.
- Od stanovenia diagnózy prežívajú pacienti s Alzheimerovou chorobou v priemere **8 rokov**, bez ohľadu na vek.
- Demencia nie je nevyhnutnou súčasťou starnutia, ale je to nemoc.

Hippocampus

- Jednou z prvých štruktúr, ktorá u pacientov s Alzheimerovou chorobou degraduje, je hippocampus, centrum zložené z šedej hmoty v spánkovom laloku, ktorá sa nachádza po stranách hlavy v blízkosti uší.
- Hippocampus sa podieľa na ukladaní informácií do pamäti a má tiež dôležitú úlohu pri riadení stresových reakcií.
- Je dobre známe, že chronicky zvýšená hladina stresového hormónu-kortizolu, môže viesť k zmršťovaniu hippocampu.

Typické znaky Alzheimerovej choroby

- Patologická zmena tkaniva mozgu.
- Normálne nervové vlákna sú nahradené kĺbkami abnormálnych vlákien zvaných fibrily a plaky-hnedé hrudky-zhluky zrníčok a krátkych, pokrivených vlákien.
- Mozog pacientov obsahuje väčšie množstvo hliníka-čo je následkom degeneratívnych procesov, nie príčinou.
- Plaky a kĺbka sa nachádzajú aj u ľudí, ktorí nemajú Alzheimerovu chorobu, podobne, ako rakovinové bunky v prsiach žien, ktoré nemajú rakovinu a tiež rakovinu prostaty.

Imunita

- V medzinárodnej vedeckej komunite si pomaly získava zástancov názor, že Alzheimerova choroba je autoimunitné ochorenie, podobne ako roztrúsená skleróza, astma, reumatoidná artritída, ulcerózna kolitída...
- Ide o choroby, ktoré vznikajú vtedy, keď sa imunitný systém obráti proti telu samotnému.
- Pri autoimunitných chorobách dochádza k zmazávaniu jasných hraníc medzi tým, čo sú tkanivá, ktoré treba chrániť a cudzou hmotou, ktorú je treba napadnúť a zničiť.
- Nie je pochyb, že imunitný systém hrá úlohu v neurodegeneratívnych procesoch Alzheimerovej choroby.
- U všetkých autoimunitných chorôb je jasná nerovnováha v systéme regulácie fyziologického stresu, najmä v hormonálne kaskáde spúšťanej hypotalamom.
- Tento príval hormónov kulminuje vypúšťaním kortizolu a adrenalínu z nadobličiek.
- Je dokázané, u pacientov s Alzheimerovou chorobou, že fyziologický stres má za následok abnormálnu produkciu kortizolu a hormónov vylučovaných hypotalamom a hypofýzou.
- Pacienti majú zvýšenú produkciu kortizolu a tiež poškodený hippocamp.
- Alzheimerova choroba je autoimunitná choroba, ktorú spúšťa chronický stres pôsobiaci na starnúci imunitný systém.

Emócie

- Bohatstvo, alebo chudoba jazyka je u každého jedinca určovaná mnohými faktormi, ale jedným z tých hlavných je povaha a kvalita emočných vzťahov v rannom detstve.
- U pacientov je možné zaznamenať chudobu pociťovaných emočných zážitkov a priameho prejavovania emócií.

- Emočné centrá mozgu zásadným spôsobom ovplyvňujú neurologické a hormonálne procesy stresových reakcií.
- Potláčanie emócií-hnevu, smútku a pohrdania sú chronickým a významným zdrojom škodlivého stresu.
- Negatívne emócie predstavujú zásadný rizikový faktor pre nástup tejto nemoci.
- Deti, ktoré žijú v stresovom rodinnom prostredí, nemusia kognitívne vnímať hanbu rodiny, ale emočne vstrebávajú všetky tie negatívne psychické vibrácie vystresovaného rodinného systému.
- Pacienti sú veľmi sociálne izolovaní.
- Deti majú nedostupnú matku, ktorá má problémy s manželom.
- Svoj hnev a bolesť vedia ukryvať hlboko v sebe-mimo hraníc vedomého vnímania.
- Potvrdzovanie popretím-nepocitujú hnev, ale iba preto, že ich schopnosť registrovať a prežívať tieto pocity, bola už dávno zakrpatená.
- Pre týchto ľudí môžu byť emócie príliš ťaživé na to, aby ich pocítovali vedome.
- Títo ľudia nie sú schopní vnímať svoj vlastný vnútorný svet, preto nie sú schopní ani brániť sa následkom stresu.
- Zdravé prejavovanie emócií uľavuje od stresu.
- Chronické hormonálne a imunitné zmeny spôsobené stresom, potom pripravujú fyziologickú pôdu pre nástup vážnych chorôb.
- Sú emočne chudobní. Potláčajú emócie.
- Pacienti prežili v detstve-11-12 rokov emočnú depriváciu a strátu-zomrela im mama.
- Najľahšou obranou pre mozog je potom emočné uzavretie a vytesňovanie reality.

Realita

- Pokiaľ sa dieťa musí uzavrieť voči emóciám vo veľmi útlom veku, v priebehu zásadných fáz vývoja mozgu, môže to viesť k trvalému narušeniu schopnosti vnímať a prežívať realitu.
- Postihnutí majú problém rozpoznávať to, čo je realita a čo je fantázia.
- Bolestné fakty sú nahradzované fantáziou.
- Pacienti často idealizujú realitu-popierajú realitu.
- Najviac ľutuje nie to, že nemal nikoho, kto by ho miloval, ale nemal niekoho, koho by miloval on. R. Regan.

Zdroj: Dr. Gabor Maté, *Když tělo řekne NE*, Praha, Peoplecomm, 2022